

Kastamonu Selçuklu Ve Beylikler Dönemi Camilerinde Ahşap Süsleme Geleneği Ve Sembolik Dil

Yazar Elif Ateşoğlu

Gönderim Tarihi: 14-Nis-2026 07:14ÖS (UTC+0300)

Gönderim Numarası: 2931855965

Dosya adı: r_D_nemi_Camilerinde_Ah_ap_S_sleme_Gelene_i_Ve_Sembolik_Dil.docx (8.31M)

Kelime sayısı: 2478

Karakter sayısı: 16521

Kastamonu Selçuklu Ve Beylikler Dönemi Camilerinde Ahşap Süsleme Geleneği Ve Sembolik Dil

Özet

Anadolu Türk-İslam mimarisinde ahşap işçiliği, özellikle Selçuklu ve Beylikler Dönemi cami mimarisinde önemli bir bezeme unsuru olarak öne çıkmaktadır. Ahşap yüzeylerdeki süslemeler, estetik bir tamamlayıcı olmanın ötesinde, dönemin inanç sistemlerini, sembolik dilini ve kültürel mirasını yansıtan görsel anlatım biçimleri olarak değerlendirilmektedir. Bu bağlamda Kastamonu, Selçuklu ve Beylikler Dönemi'ne ait altı camide görülen zengin ahşap işçiliği örnekleriyle dikkat çekmektedir. Bu çalışma, Kastamonu'daki Selçuklu ve Beylikler Dönemi camilerinde bulunan ahşap yüzeylerdeki tezyinatın motif ve anlam ilişkisi bağlamında incelenmesini amaçlamaktadır. Nitel araştırma yönteminin benimsendiği çalışmada alan incelemesi, görsel belgeleme yoluyla elde edilen veriler motif ve anlam ilişkisi bağlamında analiz edilmiştir. Saha araştırmaları kapsamında, minber ve kapı kanatlarında bulunan ahşap bezemeler, belirlenen araştırma yöntemine uygun olarak incelenmiştir. Bu incelemeler sonucunda ahşap yüzeylerde yoğun olarak İslami geometrik kompozisyonlar, rozet, rumi, stilize bitkisel motifler ile mukarnas gibi bezeme unsurlarının kullanıldığı tespit edilmiştir. Yalnızca dekoratif bir işlev taşımayan bu motiflerin, tevhit anlayışı doğrultusunda birlik ve sonsuzluk fikrini yansıttığı; aynı zamanda inanç temelli sembolik düşünce yapısıyla ilişkili çok katmanlı bir anlam evrenine işaret ettiği değerlendirilmiştir. Bu çalışma, Kastamonu Beylikler Dönemi camilerindeki ahşap bezemelerde yer alan motiflerin anlamsal açıdan incelenmesiyle alana katkı sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anadolu motifleri, Beylikler Dönemi, Anadolu Türk-İslam mimarisi, ahşap bezemeler, Kastamonu.

The Tradition of Wood Decoration and Symbolic Language in Kastamonu Seljuk and Beylik Period Mosques

Abstract

Woodworking in Anatolian Turkish-Islamic architecture stands out as an important decoration element in the architecture of mosques, especially in the Seljuk and Beylik Period. Decorations on wooden surfaces are considered as visual expressions that reflect the belief systems, symbolic language and cultural heritage of the period, beyond being an aesthetic complement. In this context, Kastamonu draws attention with rich woodworking examples seen in six mosques belonging to the Seljuk and Beylik Period. This study aims to examine the ornamentation on wooden surfaces in the Seljuk and Beylik Period mosques in Kastamonu in the context of the relationship between motif and meaning. ² In the study where qualitative research method was adopted, field review and data obtained through visual documentation were analyzed in the context of motif and meaning relationship. Within the scope of field research, wooden decorations found in pulpit and door wings were examined according to the determined research method. ³ As a result of these examinations, it was determined that wooden surfaces were used extensively with Islamic geometric compositions, rosette, rumi, stylized vegetative motifs and decoration elements such as mukarnas. These motifs, which do not have a decorative function only, reflect the idea of unity and eternity in line with the understanding of repentance; they also point to a multilayered universe of meaning associated with faith-based symbolic thinking. This study is thought to contribute to the field by examining the motifs in wooden decorations in the mosques of the Kastamonu Beylik Period from a semantic point of view.

Keywords: *Anatolian motifs, Beyliks Period, Anatolian Turkish-Islamic architecture, wooden decorations, Kastamonu.*

KASTAMONU SELÇUKLU VE BEYLİKLER DÖNEMİ CAMİLERİNDE AHŞAP SÜSLEME GELENEĞİ VE SEMBOLİK DİL

1. Giriş

Tarih öncesi çağlardan itibaren insanoğlu, yaşadığı mekânı ve çevresini anlamlandırmak amacıyla süsleme sanatlarının temel yapı taşı olan motifi birer ifade aracı olarak kullanmıştır. Motif, bir bezeme kurgusunu oluşturan, bütünlük arz eden ve dahil olduğu esere sanatsal bir kimlik kazandıran en küçük birim olarak tanımlanmaktadır (Sirkeci, 2023, s. 13-17). İnsanın soyut düşünce dünyasını somutlaştırma hedefiyle oluşturulan bu birimler, dekoratif öğeler ötesinde, coğrafyanın inanç sistemini ve evren tasavvurunu yansıtan sembolik bir dil niteliğindedir. Anadolu'da kundaktan mezar taşına kadar hayata sirayet ederek zengin bir motif çeşitliliği geliştirilmiş ve bu çeşitlilik, toplumsal kimliğin bir yansıması olarak büyük bir önem taşımıştır (Alkaç & Aydoğan, 2024, s. 33-43). Bu birikim, dokuma, ahşap, çini ve kâğıt gibi çeşitli materyallerde hayat bulmuştur (Uğurlu, 1991, s. 76-82).

Kastamonu, sanatın sembolik dilini ve ahşap süsleme geleneğini en saf biçimde koruyan önemli merkezlerden biri olarak kabul edilmektedir. Şehirde Selçuklu Dönemi camilerinde kapı kanatlarından minberlere, tavan göbeklerinden taşıyıcı sütunlara geniş bir yüzeyde, geleneksel motiflerin en nitelikli örnekleri karşımıza çıkmaktadır. İncelenen eserlerdeki stilize formlar, süsleme unsuru değil, dönemin kültürel kimliğini ve inanç dünyasını günümüze taşıyan en somut belgeler niteliğindedir. Ancak, bölgedeki ahşap varlığının sembolik anlam katmanları bağlamında incelendiği çalışmaların sınırlı olması, bu mirasın disiplinler arası bir yaklaşımla yeniden değerlendirilmesini gerektirmektedir.

2. Amaç

Bu çalışmanın amacı, Kastamonu'daki Selçuklu ve Beylikler Dönemi camilerinde yer alan ahşap süslemeleri teknik, biçimsel ve anlamsal açıdan inceleyerek bu bezemelerin taşıdığı sembolik dili ortaya koymaktır. Bu doğrultuda motiflerin yalnızca estetik unsurlar olmadığı; aynı zamanda dönemin inanç ve kültürel yapısını yansıtan görsel anlatılar olduğu kabulünden hareketle, Anadolu Türk-İslam sanatı içerisindeki yeri ve anlam katmanları değerlendirilmektedir.

3. Yöntem

Araştırmada nitel yöntem benimsenmiş; veri toplama sürecinde alan incelemesi ve görsel belgeleme tekniklerinden yararlanılmıştır. Çalışma kapsamında Kasaba Köyü Mahmut Bey, İbn-i Neccar, Atabey Gazi, Yılanlı, Honsalar, Deveci Sultan, Akteke İbrahim Bey ve Musa

Fakih camileri incelenmiş; bu yapılardaki kapı kanatları, minberler ve diğer ahşap yüzeylerde yer alan süslemeler yerinde gözlemlenerek kayıt altına alınmıştır. Elde edilen veriler, geometrik ve bitkisel motifler ile bezeme teknikleri çerçevesinde sınıflandırılmış; betimsel ve yorumlayıcı analiz yöntemleri birlikte kullanılarak motiflerin sembolik anlamları değerlendirilmiştir.

4. Bulgular

Araştırma kapsamında incelenen Kastamonu'daki Selçuklu ve Beylikler Dönemi camilerine ait ahşap süslemeler; motif çeşitliliği, kompozisyon kurgusu ve sembolik anlam katmanları açısından bütüncül bir yaklaşımla değerlendirilmiştir. Gerçekleştirilen saha incelemeleri sonucunda, ilgili yapıların ahşap bezemelerinin yalnızca süsleme amaçlı olmadığı; aynı zamanda Orta Asya'dan Anadolu'ya aktarılan kültürel mirasın ve tasavvufi inançların görsel bir ifadesini temsil ettiği tespit edilmiştir (Uğurlu, 1991, s. 76-82). Kastamonu örneklerinde motifin, yapıya adeta tarihsel bir kimlik kazandırdığı ve ait olduğu dönemin kültürel kimliğini yansıtan bir "tamga" özelliği sergilediği görülmektedir. İncelenen eserlerde bu motiflerin belirli bir sistematik ve matematiksel düzen içerisinde tekrarlanması, estetik kaygı ile simgesel anlatımın ayrılmaz bir bütün olarak ele alındığını kanıtlar niteliktedir. Kapı kanatları, minberler ve tavan göbekleri gibi odak noktalarında benimsenen merkezî simetri ilkesini; İslam sanatının temel taşlarından olan 'merkez-çevre' ilişkisini ve evrendeki hiyerarşik düzeni yansıttığı düşünülmektedir. Genellikle sonsuzluğa uzanan geometrik kompozisyonlarla desteklenen bu merkezi kurgu, insanların ancak görsel simgeler aracılığıyla idrak edebilecekleri ilahi düzenin somut birer tasviri olarak değerlendirilmektedir (Mülayim, 1982).

Kastamonu ahşap işçiliğinde teknik ve anlam arasındaki güçlü bağ, motiflerin karakterini doğrudan etkilemektedir. Özellikle künde-kari, çıtakari, kalem işi teknikleriyle oluşturulan motiflerin, Uğurlu'nun (1991) belirttiği üzere, evrensel matematiksel dengeyi ve ilahi düzeni temsil eden geometrik kurguyu koruduğu düşünülmektedir. Oyma, ajur ve kalem işi tekniklerinin bir arada kullanımı, yüzeyde yaratılan ışık-gölge oyunları ile motiflerin sembolik derinliğini pekiştirmiştir. Farklı yapılarda benzer motiflerin tekrar edilmesi ise bölgede güçlü bir yerel üslup birliğinin ve kültürel sürekliliğin varlığını doğrular niteliktedir. Kastamonu'da da Selçuklu ve Beylikler döneminde Orta Asya'dan Anadolu'ya taşınan motifler; mimari yapılardaki çeşitli yüzeylerde uygulanmaya devam etmiş ve bu geleneksel formlar, bölgedeki beylikler döneminin özgün sanatsal üslubu ile harmanlanarak birer 'kültürel kimlik' göstergesine dönüşmüştür. Ahşap yüzeylerdeki bu süreklilik, sadece bir teknik beceri değil, aynı zamanda Orta Asya Türk ikonografisinin Anadolu İslam sanatıyla girdiği estetik etkileşimin en somut yansımasıdır (Mülayim, 1982). Bu anlamsal ve teknik veriler ışığında,

Kastamonu'daki Selçuklu ve Beylikler Dönemi camilerinde tespit edilen motiflerin isimleri ve yapım teknikleri aşağıdaki tabloda ayrıntılı olarak sunulmuştur. Bununla birlikte, farklı dönemlere ait yapılarda ortak motif kullanımının süreklilik gösterdiği tespit edilmiştir.

Tablo 1. Kastamonu Selçuklu ve Beylikler dönemi camilerinde ahşap süslemeleri ve ortak motifler.

Motif İsmi	Yapım Tekniği	Görüldüğü Başlıca Mekânlar/ Yapılar	Görsel Referansı
Palmet	Ahşap üzeri kalem iş, Ajur ve oyma	Yılanlı Cami, İbn-i Neccar Cami, Mahmut Bey Cami, Honsalar Cami, Musa Fakih Cami	
Rumi	Ahşap üzeri kalem iş, Ajur ve oyma	İbn-i Neccar Cami, Mahmut Bey Cami, Honsalar Cami, Musa Fakih Cami	
Penç	Ahşap üzeri kalem iş, oyma	Yılanlı Cami, Deveci Sultan Cami, Mahmut Bey Cami, Honsalar Cami, Musa Fakih Cami	
Hatayi	Ahşap üzeri kalem iş	Mahmut Bey Cami, Musa Fakih Cami	
Gonca	Ahşap üzeri kalem iş	Mahmut Bey Cami, Musa Fakih Cami	
Lale	Ahşap üzeri kalem iş	Yılanlı Cami, Mahmut Bey Cami, Musa Fakih Cami	
Karanfil	Ahşap üzeri kalem iş	Mahmut Bey Cami, Musa Fakih Cami	
Düğüm	Ahşap üzeri kalem iş	Mahmut Bey Cami	

Saadet düğümü	Ahşap üzeri kalem iş, oyma	Mahmut Bey Cami	
Şemse	Çıtakari	Atabey Gazi	
Üzüm salkımı	Ahşap üzeri kalem iş	Atabey Gazi	
Gülbezek	Ahşap üzeri kalem iş, oyma	Yılanlı Cami, Mahmut Bey Cami	
Zencerek	Ahşap üzeri kalem iş, oyma	Yılanlı Cami, Mahmut Bey Cami, Honsalar Cami	
Kandil	Oyma	Yılanlı Cami	
Mühr-ü Süleyman	Ahşap üzeri kalem iş, oyma, çıtakari	Yılanlı Cami, Mahmut Bey Cami, Musa Fakih Cami	
Damla	Ahşap üzeri kalem iş, oyma	İbn-i Neccar Cami, Mahmut Bey Cami	
Balksırtı	Oyma	İbn-i Neccar Cami, Mahmut Bey Cami	
Çarkıfelek	Ahşap üzeri kalem iş	Mahmut Bey Cami	
10 kollu yıldız	Oyma	Mahmut Bey Cami	

6 kollu yıldız	Ahşap üzeri kalem iş ve künde-kari	Mahmut Bey Cami	
Geçme	Ahşap üzeri kalem iş, Ajur ve oyma	İbn-i Neccar Cami, Mahmut Bey Cami	
Geometrik zikzak	Ahşap üzeri kalem iş	Mahmut Bey Cami	
Bulut	Ahşap üzeri kalem iş	Mahmut Bey Cami	
Kazayağı	Ahşap üzeri kalem iş	Honsalar Cami	
Kavarsa	Ahşap üzeri kalem iş, oyma, çıtkari	Yılanlı Cami, Mahmut Bey Cami	
Selçuklu yıldızı	Çıtkari	Musa Fakih Cami	
Basit geometrik motif	Çıtkari	Deveci Sultan Cami, Aktekke İbrahim Bey Cami, Musa Fakih Cami	

İslam süsleme sanatında yaygın olarak kullanılan motifler, literatürde genellikle "tasvir yasağı" çerçevesinde ele alınsa da, bu kısıtlamanın aslında sanatçıları yeni ve özgün bir yaratıcılığa sevk ederek sanatı daha soyut ve kavramsal bir düzeye taşıdığı düşünülmektedir. Bu düşünüş tarzıyla birlikte geometrik formlar, salt birer bezeme unsuru olmaktan çıkarak Allah ve insanın bütünlüğü ile kâinatın ritmik düzeni gibi derin dini ve felsefi kavramların görsel birer ifadesine dönüşmüştür. Bu bağlamda, Kastamonu Mahmut Bey Camii'nin ahşap süslemelerinde yer alan on kollu yıldızlar (Şekil 1), varoluşun on aşamalı hiyerarşik düzenini ve ilahi tecellinin tüm yaratılışı kapsayan yayılımını sembolize etmektedir. Altı kollu yıldızların ise makro kozmos ile mikro kozmos arasındaki hassas dengeyi temsil ettiği düşünülmektedir (Şekil 2) (Mülayim, 1982).

Şekil 1. Mahmut Bey Camii minberinde yer alan ahşap oyma tekniğiyle işlenmiş 10 kollu yıldız motifi (Kasırgaoğlu, 2026)

Şekil 2 Mahmut Bey Camii'nde künde-kârî tekniğiyle oluşturulmuş 6 kollu yıldız motifi (Kasırgaoğlu, 2026)

Musa Fakih (Şekil 3), Yılanlı (Şekil 4) ve Mahmut Bey (Şekil 5) Camilerinde karşımıza çıkan altıgen yıldız motifi, "Müht-ü Süleyman" olarak da bilinmekte olup, tarihsel süreçte hem ilahi otoriteyi hem de kötü niyetli unsurlardan korunmayı simgeleyen tılsımlı bir mühtür olarak değeriendirilmiştir (Pala, 2020, s. 523-525).

Şekil 3. Musa Fakih Camii tavan göbeğinde çıtakârî tekniğiyle oluşturulmuş Müht-ü Süleyman motifi (Kasırgaoğlu, 2026)

Şekil 4. Yılanlı Camii zemin kat kapısında ahşap oyma tekniğiyle işlenmiş Mühr-ü Süleyman motifi (Kasırgaoğlu, 2026)

Şekil 5. Mahmut Bey Camii'nde kalem işi tekniğiyle uygulanmış Mühr-ü Süleyman motifi (Kasırgaoğlu, 2026)

Özellikle Mahmut Bey Camii'nde rastladığımız "çarkıfelek" motifi (Şekil 6), dairesel geometrik formu ve içsel devinimiyle, evrenin kesintisiz ritmini ve ilahi iradenin sürekli yenilenen dinamizmini mimari yüzeye yansıtmaktadır (Sağlam, 2020).

Şekil 6. Mahmut Bey Camii'nde kalem işi tekniğiyle uygulanmış çarkıfelek motifi (Kasırgaoğlu, 2026)

Atabey Gazi, Mahmut Bey, Honsalar ve Musa Fakih camilerinde gözlemlenen geometrik kurguların matematiksel kesinliği, bitkisel motiflerin zarafetiyle birleşerek bu düzenlerin sembolik anlamlarını pekiştirmektedir (Şekil 7). Bitkisel motifler ise kimi zaman

sembolik anlamlar taşımakta, kimi zaman da geometrik kompozisyonlardaki süreklilik ve sonsuzluk fikrini destekleyen görsel unsurlar olarak değerlendirilmektedir (Alkaç & Aydoğan, 2024, s. 33-36). Kastamonu Selçuklu ve Beylikler dönemine ait camilerde sıklıkla karşılaşılan rumi ve palmet motifleri, bu soyut anlatımın en üst düzey örneklerini sunmaktadır. Başlangıcı ve sonu belirsiz rumi kompozisyonlar ilahi sonsuzluğu simgelerken (Genç, 2023, s. 1-9), palmetler hayat ağacı kültüyle bağlantılı olarak yaşamın sürekliliğini temsil etmektedir (Şekil 8) (Aygör & Kara, 2018, s. 155-184).

Şekil 7. Musa Fakih Camii minberinde yer alan çıtakârî tekniğiyle oluşturulmuş geometrik motifler ve kalem işi bitkisel motifler (Kasırgaoğlu, 2026)

Şekil 8. İbn-i Neccar Camii taç kapısında ahşap oyma tekniğiyle oluşturulmuş palmet ve rumi motifleri (Kasırgaoğlu, 2026)

Mahmut Bey Camii gibi mimari şaheserlerde rastlanan saadet düğümü, dairesel ve köşeli hatlarıyla sonsuz bir döngüyü temsil etmekte olup, birlik, bağlılık ve evrensel uyumu simgeleyen güçlü bir ikonografik unsur olarak değerlendirilmektedir (Şekil 9-10) (Kuru, 2008, s. 23-52)

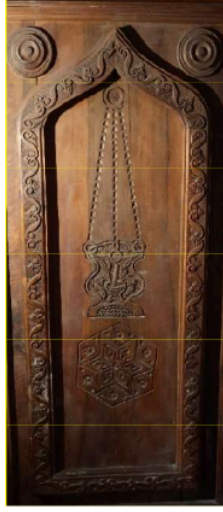

Şekil 9. Mahmut Bey Camii taç kapısında ağışap oyma tekniğiyle oluşturulmuş saadet dđđümü motifi (Kasirgaođlu, 2026)

Şekil 10. Mahmut Bey Camii'nde kalem işi tekniğiyle uygulanmış saadet dđđümü motifi (Kasirgaođlu, 2026)

Yılanlı Camii'nde bulunan ağışap oyma zemin kapısındaki kandil motifleri, ilahi nuru ve aydınlığı temsil ederek bu manevi havayı pekiştirmekte ve ibadet alanının kutsiyetini görsel bir anlatıya dđnüştürmektedir. Kompozisyonlar arasında kesintisiz devam eden ulama bezemeler ise varlığın durağan olmadığını, aksine yaradılışın her an yenilenen devingenliğini vurgulamaktadır (Şekil 11). En küçük birimlerin birbiri içinden geçerek sınırsızca yayılmasıyla oluşan bu kompozisyonlar, mutlak nizamın ve ancak semboller aracılığıyla kavranabilecek sonsuzluk düşüncesinin birer tasviri niteliğindedir. Sonuç olarak, bu motiflerin doğa ve matematik arasındaki kusursuz uyumun sanatsal bir sentezi olarak değerlendirilmesi gerektiği düşünölmektedir (Mölayim, 1982).İslami yapı sanatının en belirleyici anlatısı olan "birleme ve bütünleme" esaslı merkez sembolizmi bağlamında; Allah'ın sonsuz nurunu ve yaşam döngüsünü simgelemektedir (Sağlam, 2020, s. 251-279)

Şekil 11. Yılanlı Camii zemin kat kapısında ahşap oyma tekniğiyle işlenmiş kandil motifi (Kasırgaoğlu, 2026)

Kastamonu Honsalar Camii'nde karşımıza çıkan kazayağı motifi ise Türk dünyasının ortak görsel dili olan tamgaların Anadolu'daki sürekliliğini gösteren en çarpıcı örneklerinden biri olduğu düşünülmektedir. Tarih sosyolojisi açısından değerlendirildiğinde, Sibiry'a'daki Kalbak Taş kaya resim alanından Anadolu'ya kadar geniş bir coğrafyada izlenebilen bu "kazayağı" motifi, kültürel aktarımın somut bir göstergesi olarak karşımıza çıkmaktadır (Şekil 12) . Söz konusu işaret, yalnızca bir mülkiyet ya da aidiyet göstergesi değil; aynı zamanda İslam estetiği içerisinde yeniden anlamlandırılarak kozmolojik ve sembolik bir içerik kazanan çok katmanlı bir görsel unsur niteliği taşımaktadır (Aksoy, 2020, s. 486-507)

Şekil 12. Honsalar Camii tavan göbeğinde ahşap üzerine kalem işi tekniğiyle uygulanmış kazayağı motifi (Kasırgaoğlu, 2026)

Benzer biçimde, Musa Fakih Camii'nde merkezi bir öge olarak kullanılan Selçuklu yıldızı da salt geometrik bir bezeme olmanın ötesinde, dönemin inanç sistemi ve hâkimiyet anlayışını sembolize eden manevi bir "tamga" olarak yorumlanabilir (Şekil 13). Bu motifler aracılığıyla ahşap yüzeylere yalnızca estetik bir değer kazandırılmamış; aynı zamanda kültürel kimlik ve

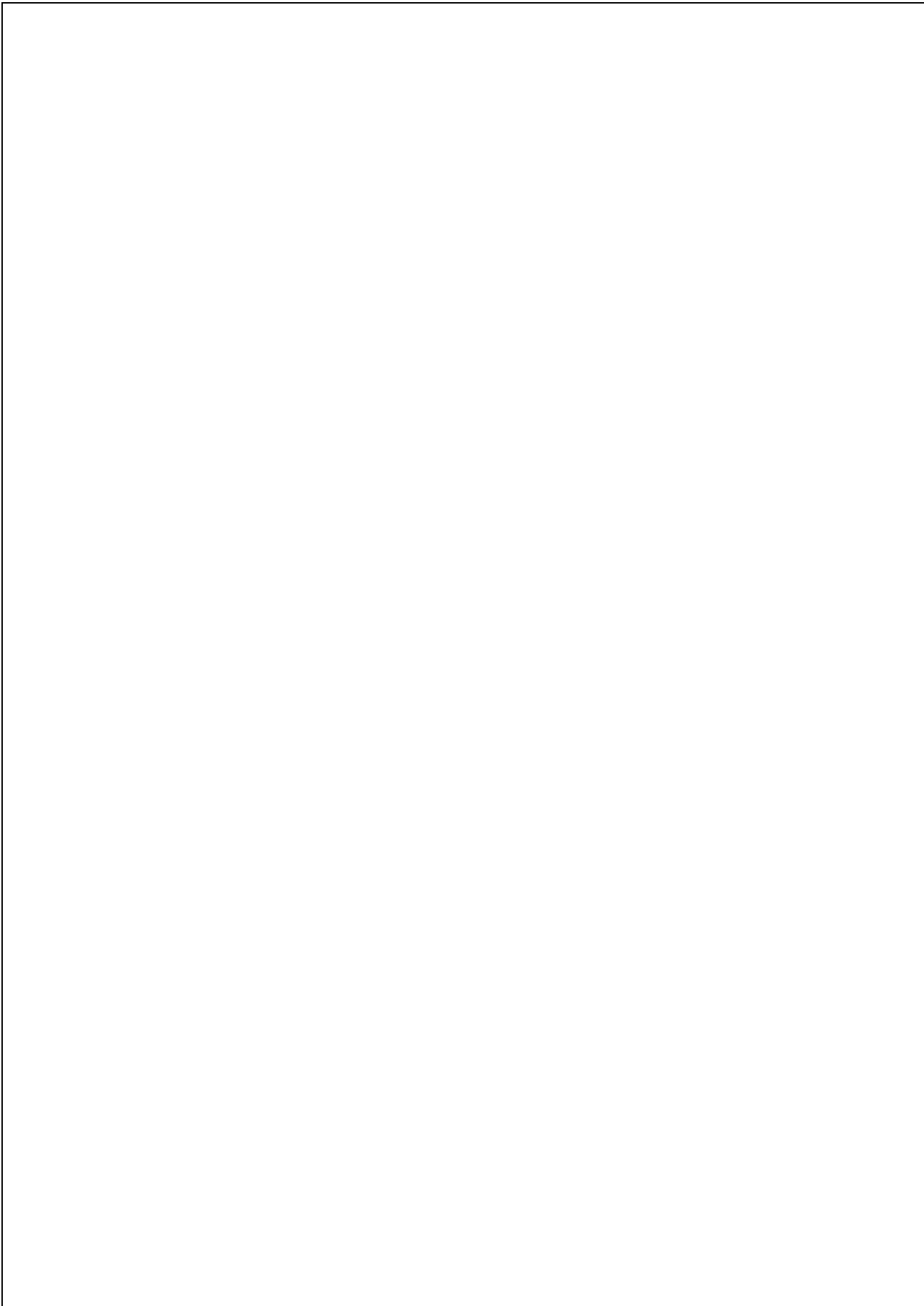
tarihsel süreklilik bilinçli bir biçimde işlenerek, adeta “biz buradaydık” mesajı geleceğe aktarılmıştır. Böylelikle bu süslemeler, sessiz fakat güçlü tanıklar olarak dönemin zihniyet dünyasını günümüze taşıyan önemli görsel belgeler hâline gelmiştir.

Şekil 13. Musa Fakih Camii minberinde yer alan çıtakârî tekniğiyle oluşturulmuş geometrik motifler ve kalem işi bitkisel motifler (Kasırgaoğlu, 2026)

5. SONUÇ

Araştırma kapsamında Kastamonu'daki Selçuklu ve Beylikler Dönemi camilerinde incelenen ahşap süslemeler; teknik ustalık, motif çeşitliliği ve sembolik derinliğin bütüncül bir estetik anlayış içinde birleştiğini ortaya koymaktadır. Yapılan saha incelemeleri ve literatür taramaları neticesinde elde edilen bulgular, Kastamonu ahşap mimarisinin, Sibirya'daki Kalbak Taş kaya resimlerinde izleri görülen kadim kazayağı tamgaları ile Mahmut Bey Camii bezemelerinde yer alan saadet düğümü ve on kollu yıldız gibi kozmolojik düzenlemeleri, rumi ve palmet motiflerinin temsil ettiği sonsuzluk kavramıyla birleştirerek özgün bir sanatsal dil oluşturduğunu ortaya koymaktadır. Bu yapılar yalnızca künde-kârî ve oyma tekniklerinin üstün birer örneği değil; aynı zamanda kandil motifi aracılığıyla nura, Mühr-ü Süleyman ile makro ve mikro âlem arasındaki dengeye gönderme yapan çok katmanlı bir kültürel hafıza niteliği taşımaktadır. Sonuç olarak, söz konusu bezeme motifleri, İslam tasavvurundaki ilahi nizamı mekâna nakşederek estetik ile inanç arasındaki ilişkiyi görünür kılmakta ve ait olduğu toplumsal belleğe dair güçlü bir “kültürel tamga” işlevi görmektedir. Bu bağlamda Kastamonu'daki Selçuklu ve Beylikler Dönemi camilerindeki ahşap süslemelerin, doğa, matematik ve inanç arasındaki uyumu ahşap yüzeylere taşıyan ve Anadolu'nun kültürel kimliğine işlenmiş silinmez bir Türk-İslam mührü olarak değerlendirilebileceği düşünülmektedir.

Kastamonu Selçuklu Ve Beylikler Dönemi Camilerinde Ahşap Süsleme Geleneği Ve Sembolik Dil

ORJİNALLİK RAPORU

% **1**

BENZERLİK ENDEKSİ

% **1**

İNTERNET KAYNAKLARI

% **0**

YAYINLAR

% **0**

ÖĞRENCİ ÖDEVLERİ

BİRİNCİL KAYNAKLAR

1

acikbilim.yok.gov.tr

İnternet Kaynağı

<% **1**

2

dergipark.org.tr

İnternet Kaynağı

<% **1**

3

isoeva.com

İnternet Kaynağı

<% **1**

Alıntılarını çıkart

üzerinde

Eşleşmeleri çıkar

Kapat

Bibliyografyayı Çıkart

üzerinde